

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXI
číslo 4/2021
prosinec 2021 – březen 2022

Z obsahu:

- Vítání občánků – str. 3
- Význam Vánoc – str. 4
- Jaká asi bude naučná stezka? – str. 7
- Povstalci a odsouzení – str. 11
- Památná borovice – str. 16
- Turistický rok – str. 17
- Automobilová Historic Pecka 2021 v cíli – str. 19

Krásné vánoční svátky a vydařený rok 2022

Inovujeme a rekonstruujeme díky dotacím

Vážení spoluobčané,

věřili jsme, že Vánoce 2021 budou už konečně úplně normální, takové, na jaké jsme byli zvyklí do roku 2020, ale bohužel covidová pandemie ne a ne se vzdát. Číslo nakažených vzrostlo, opět máme nastolená určitá omezení, mezi která patří například možnost setkávání se, která je typická pro toto období, nošení respirátorů, prokazováním se doklady o absolvování očkování. Apeluji proto na všechny, snažme se k této situaci přistupovat zodpovědně, nesobecky a s ohledem na rizikové skupiny.

Život v obci se ale nezastavil. V letošním roce jsme byli opět úspěšní v získávání finančních prostředků z dotačních titulů Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva životního prostředí a Královéhradeckého kraje. Firma Jaroslava Žlaba provedla rekonstrukci pěších cest pod hradem včetně úpravy plochy u Pomníku padlým z I. světové války. Jelikož práce pokračovaly až do prvního sněhu, vše budeme moci zhlédnout s prvním jarním táním. Také se pracovalo na peckovském náměstí, kde firma Zahradnictví Květ realizovala projekt Revitalizace zeleně na Peckovsku. Byly vysazeny trvalky okolo lip, morový sloup obklopily půdopokryvné růže a svah ke školce byl osázen skalníky. Abychom se mohli těšit z pestrosti výsadby, chtěla bych požádat majitele domáček mazlíčků, aby v těchto prostorách pejsky nevenčili a neuvazovali je u lip, a děti, aby si tyto plochy nepletly s hřišti.

Již bývalý tzv. „dům hrůzy“ se pyšní novými okny, zaoplenou novou fasádou, plynovou kotelnou, na který se

podařilo získat dotace z Ministerstva životního prostředí. Na tyto práce navázala kompletní rekonstrukce bytů včetně společných prostor a místo nevyhovující sušárny se postavila garsoniéra. Vylepší se i okolní plochy a instaluje nové oplocení.

V současné době byly zpracovány a odeslány žádosti o dotace na Ministerstvo pro místní rozvoj na akce: Rekonstrukce sportoviště u základní školy, Rekonstrukce komunikace Pecka – Lhota u Pecky, Rozšíření prostor pro scházení se občanů ve Vidonicích.

Místní komunikace na Žižkově, v Chudobinci a komunikace pod kostelem se v současné době projektují, abychom mohli zahájit stavební řízení a požádat o dotace.

Dovolte mi, abych touto cestou poděkovala zastupitelům, zaměstnancům úřadu a všem, na které se můžeme bez obav obrátit o pomoc, za obětavou práci a velikou podporu.

Přála bych si, aby se nám podařilo zrealizovat všechny plánované akce, které jsou součástí rozpočtu, aby se všem na Peckovsku spokojeně a hlavně ve zdraví a dobře žilo.

Přeji vám všem krásné a klidné vánoční svátky, budme s našimi nejbližšími, chraňme naše nejohroženější skupiny, budme ohleduplní k druhým, pomáhejme si a v novém roce přeji pevné zdraví, dobrou náladu, hodně tolerance a ať štěstí provází vaše kroky po celý rok 2022.

Hana Štěrbová

Obracím se na širokou čtenářskou obec s prosbou a dotazem, zda někdo nevlastní staré dobové fotografie či pohlednice zdejšího peckovského mlýna u fotbalového hřiště (Podzimkův) za účelem zmapování jeho původní podoby. Nejlépe s tehdejšími mlýnským kolem. Kontaktujte mne prosím telefonicky na čísle 606 109 852 nebo emailem: kromlech@seznam.cz. Odměna jistá.

V. Kotrbáček

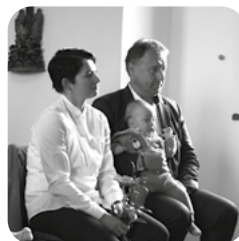
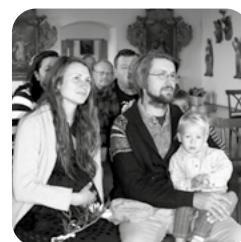
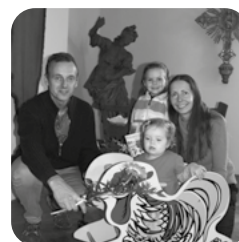
Vítání občánků

Dne 2. října 2021 se uskutečnilo vítání peckovských občánků. Slavnost se konala v Rytířském sále na hradu Pecka. Slavnostní atmosféru příjemně doplnily děti ze Základní školy v Pecce svým krátkým programem tvořeným básněmi a zpěvem podkresleným živým hudebním doprovodem.

Vítání byli tito občanci:

Kobryňová Markéta z Pecky
Plecháčová Ema z Horního Javoří
Kout Josef ze Lhoty u Pecky
Ordánová Anna ze Lhoty u Pecky
Kos Oliver ze Lhoty u Pecky
Kapasová Anna a Běla z Arnoštova
Stuchlíková Kristýna z Pecky
Nyč Tobiáš z Pecky
Truneček Šimon z Pecky
Hillebrant Václav z Pecky
Horová Zora z Pecky
Stuchlíková Rozárie z Pecky
Hoška Ondřej ze Lhoty u Pecky
Pech Erik z Kalu
Šerpán Jakub z Pecky
Losmann Patrik z Pecky
Plot Štěpán z Pecky
Balihar Martin a Šimon z Pecky
Crhová Anežka z Pecky
Šeps Pavel a Petr z Pecky
Stuchlík Tomáš z Bělé u Pecky

Přejeme pevné zdraví a pohodu.

Význam Vánoc

Bitvy u Ypers v Belgii v první světové válce - jedny z nejhorších, které vůbec proběhly. Uskutečnily se během první světové války mezi vojsky Dohody (hlavně Angličané) a císařského Německa (Němci) v letech 1914–1918. Zde byl prvně použit bojový plyn yperit. Počty obětí se odhadují mezi 500 000 až 700 000 vojáků.

V tom místě se však udál příběh, který působí skoro fantasticky. Přečtěme si, co napsal v listu své sestře anglický voják jménem Tom: „Janet, sestro moje milá, jsou dvě hodiny ráno 25. prosince 1914. Většina mužů spí ve svých dírách. Já nemohu usnout dříve, než ti napíšu o úžasných událostech této vánoční noci. To, co se stalo, je téměř pohádkové, a kdybych to neviděl na vlastní oči, nevěřil bych tomu. Představ si, že v době, kdy jste s rodinou zpívali vánoční koledy u krbu v Londýně, já jsem dělal totéž s nepřátelskými vojáky tady, na francouzském bitevním poli! V prvních bitvách zahynulo mnoho lidí, takže se obě strany opevnily v zákopech a čekají na posily. Každou chvíli na nás může dopadnout granát, zabít a mrzačit. Ve dne se neodvážíme ani vystrčit hlavu ze strachu před ostřelovači. Zákopy Němců jsou vzdáleny pouhých 50 metrů. Jsou tak blízko, že se navzájem slyšíme. Přirozeně je nenávidíme, když zabíjejí naše kamarády. Ale jindy si z nich děláme legraci a cítíme, že máme něco společného. Na štědrý den došlo k několika přestřelkám. Když ale přišel večer, střelba zcela ustala. Po měsících je poprvé naprostý klid! Doufali jsme, že je to příslib poklidné oslavy, ale to, co se stalo, jsme nečekali... Náhle mnou jeden kamarád zatřásl a křičí: „Pojď se podívat! Pojď se podívat, co dělají Němci!“ Vzal jsem pušku a opatrně jsem vysunul hlavu nad pytle s pískem. Nemohli jsme uvěřit. Po celé německé linii, vpravo i vlevo, kam až oko dohlédlo, se třpytily drobné hrozínky světla. „Co je to?“ zeptal jsem se - a John odpověděl: „Vánoční stromky!“ - Měl pravdu. Němci rozestavěli před své zákopy vánoční stromky a rozsvítili na nich svíčky a lucerničky. Pak jsme uslyšeli jejich hlasy, které zpívaly: „Stille nacht, heilige nacht...“. V Anglii tuto píseň neznáme, ale John ji zná a přeložil nám ji: „Tichá noc, svatá noc“. Nikdy jsem neslyšel píseň krásnější a příznačnější v oné jasné a tiché noci. Když zpěv skončil, muži z našeho zákopu zatleskali. Ano, angličtí vojáci tleskali Němcům!... Angličané neumělými hlasy zazpívali koledu: „The first Noël“, koledu o prvních Vánocích, kdy pastýři

v polích vítali narození krále Izraele. Z německé strany se ozval aplaus, na který navázal zpěv „O Tannenbaum“. Angličané odpověděli koledou „O come all ye faithful...“. A když zazněla tato anglická verze Adeste fideles, spojily se oba tábory ve zpěvu latinského textu této vánoční písně. Němci vytáhli cedule s nápisy „Veselé Vánoce“ a „Nestřílejte, nestřílíme“. Pak se ozvalo: „Angličané, pojdte ven! Vy nestřílet, My nestřílet!“ Podívali jsme se na sebe a nevěděli jsme, co dělat, - pokračuje dále dopis vojáka Toma. - „Pojďte ven vy!“ - křikl jsem žertem. K našemu údivu jsme uviděli dvě postavy zvedající se z protějšího zákopu. Přeskočily ostnatý drát a vyšly na otevřený prostor. Jeden z nich řekl: „Pošlete důstojníka vyjednávat“. Všiml jsem si jednoho z našich s namířenou zbraní. Ale náš kapitán křikl: „Nestřílejte!“ Vyšvihl se ven ze zákopu a vyšel na půl cesty vstříc Němcům. Slyšeli jsme jejich hovor a za pár minut se kapitán vrátil s německou cigaretou v ústech. Mezitím ze zákopů začaly vycházet skupinky po dvou třech mužích a přicházely směrem k nám. Také někteří z nás vyšli ven a za pár minut jsme si tiskli ruce s lidmi, které jsme se ještě před několika hodinami snažili zabít.“ Autor dopisu dále vypráví o tom, jak se s Němci převlečení do čistších uniforem shromáždili kolem ohně. Pak nastaly výměny drobných dáreků, doprovázené výměnou názorů. „Tvrdili nám, že Francie je na kolenou a Rusko téměř rozdrčené.“ My jsme je nato ujišťovali, že tak tomu není. „Tak dobrá, vy věříte svým novinám a my zase našim.“ Je zřejmé, že jim nakukávají hlouposti, ale po tomhle setkání se i já ptám: do jaké míry nám naše noviny říkají pravdu. Tohle nebyli »divocí barbari«, o kterém jsme tolik četli. Jsou to lidé, kteří mají své domy a rodiny, strachy a naděje a ano - lásku k vlasti. Zkrátka jsou to lidé jako my. Jak nás mohli přesvědčit, že je to jinak? Pak jsme se rozloučili se slibem, že se nazítří opět sejdeme a třeba uspořádáme fotbalový zápas. Zkrátka, milá sestřičko, myslíš, že se někdy v dějinách odehrála taková vánoční noc jako tato? Pro zdejší boje to bohužel samozřejmě znamená

jen málo. Ti vojáci jsou sympatičtí, ale vykonávají rozkazy, stejně jako my. A přece nelze odolat představě, co by se stalo, kdyby národy světa byly schopny vzít za svého toho ducha, který se tu projevil. Samozřejmě, konflikty budou vždy vyvstávat. Ale co by se stalo, kdyby si naši vládcí vyměňovali přání místo ultimát? Písně místo urážek? Dary místo represí? Neskončily by všechny války?“ končil vánoční list anglického vojáka Toma své sestře z yperské fronty roku 1914. (S použitím článku La notte santa del '14 che affratello i soldati nemici z italského internetového deníku La Nuova Bussola Quotidiana 24. prosince 2017.)

Pohledme, co dokáží udělat Vánoce s člověkem. Jakou mají sílu dát lidem v těchto několika hodinách ty nejvzácnější dary – lásku, porozumění, pohodu, vnitřní štěstí. Ten člověk, který přišel na myšlenku dát někomu o Vánocích dárek, vystihl velmi přesně, co je smyslem Vánoc. Naše dárky mají připomenout dar Boží, kterým je pro člověka vtělený Boží Syn – Ježíš. Naše dobrota má napodobit dobrotu Boží, naše láska má být odleskem Boží lásky k nám.

Byly by to divné svátky Narození Páně bez Ježíše Krista, tak, jak to ateismus vnucoval lidem. Bylo to, jako by někdo slavil naše narozeniny a nás nechtěl mít při tom. Nebyly by Vánoce, kdyby nám Bůh neposlal veliký dar svého Syna.

Ti z vás, kteří znají příběh Josefa a Marie v Betlémě, snad už někdy jistě přemýšleli o tom, proč je hostinský v Betlémě nenechal přespat a oni museli odejít do chléva za Betlémem. Jistě by se asi choval jinak, kdyby věděl, že v ženě - v Panně Marii, která klepe na dveře - čeká sám Bůh. Ale hostinský si myslel, že to jsou jen obyčejní lidé, a proto je nepřijal. Myslel, že jedná „jen“ s člověkem, zatím však jednal se samotným Bohem (Louis Evelyn).

Člověk je připraven daleko snáze přijmout Boha velikého, mocného, přicházejícího jako soudce s mocí, než Boha skrytého v bezbranném dítěti. Pokud víra v Boha, který se k člověku takto sklání, chybí, pak si člověk s malým dítětem v Betlémě neví rady. Je to snad opravdu Bůh? Proč nejedná jinak?

Přeji vám, kteří jste dočetli článek až sem, abyste si našli čas na malé zamyšlení nad tím, zdali se skutečně Bůh nerozhodl přesvědčit člověka o své lásce jinou silou než silou mocných zázraků. Třeba právě malým bezbranným dítětem.

Zpracoval Antonín Brychta

Bohoslužby v průběhu vánočních svátků v kostele v Pecce

Neděle 19. prosince – 9.30 hod. (4. neděle adventní)

Štědrý den 24. prosince – 22.00 hod. (Štědrovečerní mše sv.)

Sobota 25. prosince – 9.30 hod. (Slavnost Narození Páně)

Neděle 26. prosince – 9.30 hod. (Svátek Svaté rodiny)

Pátek 31. prosince – 15.00 hod. (Děkovná mše sv. na závěr občanského roku)

Sobota 1. ledna – 9.30 hod. (Slavnost Matky Boží)

Neděle 2. ledna – 9.30 hod.

*S přáním příjemného adventního času
Antonín Brychta, administrátor farnosti Pecka*

Hrad v číslech roku 2021

S koncem každého roku přichází i na hradě čas čísel a počítání. Dveře za posledním návštěvníkem se už dávno zavřely a je tak čas zhodnotit turistickou sezonu také pomocí statistik a srovnávání. Ta letošní začala kvůli přetrvávající nemoci Covid-19 o měsíc později, než bychom byli rádi, v úterý 4. května. Skončila v sobotu 6. listopadu a mezi těmito daty bylo na hradě otevřeno celkem 140 dní, o 29 dní víc než v roce 2020. Přestože se nám o víc jak měsíc oproti loňskému roku prodloužila, i tak jsme přišli o velké akce na začátku sezony – Slavnostní otvírání hradu, festival vín i o velikonoční svátky.

Kryštof Harant uzavřel
hrad 6. listopadu

Během 140 otevřených dnů přišlo na prohlídku hradu 18 132 návštěvníků. Je to o 650 lidí méně než v roce 2020. Průměrná denní návštěvnost tak v roce 2021 byla 129 příchozích, pokles oproti roku 2020 o 44 osob. Vládní protiepidemická nařízení a taky chuť dopřát při prohlídkách návštěvníkům větší komfort společně znamenaly, že jsme provázeli maximálně 30členné skupiny turistů, a tak oproti dřívějším letům výrazně stoupl počet jednotlivých prohlídek.

S volnějšími covidovými pravidly během letních měsíců oproti roku 2020, kdy prakticky nikdo nemohl vyrazit na zahraniční dovolenou, trochu v červenci a v srpnu povolil letní návštěvníký nápor. Opravdu kuriozitou je skutečnost, že nejnavštěvovanějším dnem v roce se 389 platícími návštěvníky byl stejně jako vloni 4. srpen (tentokrát středa). Bývalo zvykem, že nejvíc návštěvníků se na hrad vydá kolem červencových státních svátků a hlavně o víkendech, a ne uprostřed týdne.

Nejen na počty návštěvníků se dá v praxi překlomit hradní statistika. Podobně důležitým kritériem jsou i tržby ze vstupného a prodeje upomínkových předmětů. Jelikož jsme pro letošní rok vstupné navýšili na jednotlivých okruzích o 5 až 20 korun, tržby ze vstupného i přes nižší počet platících návštěvníků výrazně vzrostly. Celkem jsme za vstupné utržili 1 322 160 Kč (o 200 535 Kč více, nárůst o 17 %). Letošní tržby za prodej upomínek a knih dosáhly na částku 354 267 Kč (nárůst o 86 000 Kč oproti roku 2020). Tradičně se nejvíce prodávají turistické vizitky (4 316 ks), magnetky (2 200 ks), pohlednice (2 150 ks) i dřevěné turistické známky (966 ks).

Ještě méně než v roce 2020 bylo svatebních obřadů. Přísné podmínky a hlavně obrovská nejistota v tom, jak

to s pořádáním svateb letos kvůli covidu bude, zapříčinilo, že se na hradě uskutečnily jen 3 svatební obřady. V roce 2018 jich přitom bylo 27. Můžeme si ale připomenout ještě jeden svatební obřad navíc. Po 25 letech na den přesně se totiž na hrad vrátili manželé, kteří měli v roce 1996 na peckovském hradě první oficiální svatební obřad.

Rok 2021 byl rokem dvou významných výročí. Připomněli jsme 400 let uplynulých od staroměstské popravy 27 českých pánů, a tudíž od smrti nejznámějšího majitele peckovského hradu Kryštofa Haranta a také 100 let od doby, kdy hrad přešel pod správu naší obce. I v roce následujícím budeme připomínat jedno významné kulaté výročí. 700 let totiž uplyne od první doložené písemné zmínky o existenci městečka Pecka. Určitě pro vás připravíme řadu zajímavých akcí, takže se máte na co těšit. Už nyní pro vás plánujeme akce na příští rok, a když všechno půjde správným směrem, hrad v příštím roce návštěvníkům slavnostně otevřeme ještě před Velikonocemi v sobotu 2. dubna.

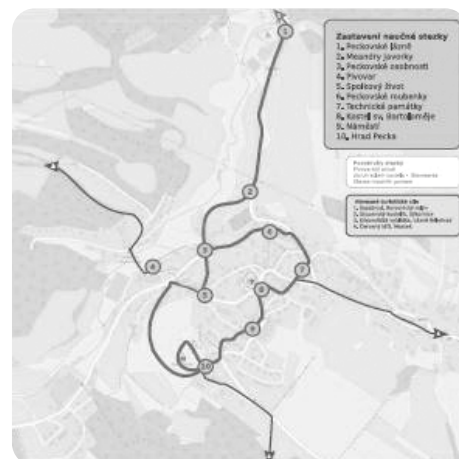
Musím poděkovat všem, kteří se na chodu hradu v letošním roce podíleli. Průvodci a průvodkyně, spolehlivé uklízečky paní Varadiové, obsluze hradního bistra, vedení obce a v první řadě všem návštěvníkům, bez kterých by naše práce měla mnohem menší smysl.

Mockrát děkujeme a přejeme vám krásné vánoční svátky a vydařený rok 2022.

*Honza Murdych
kastelán hradu Pecka*

Jaká asi bude naučná stezka?

O pěkné naučné stezce, která by návštěvníkům městečka nenásilnou formou přiblížila místní historii i různé zajímavosti, se už nějaký pátek uvažuje. Zatím se ale bohužel nepodařilo získat potřebné prostředky. Snad se to poštěstí našemu projektu, který vznikl ve spolupráci s platformou Místního akčního plánu v Nové Pace.

Na přípravě koncepce naučné stezky pro Pecku jsme ve čtyřčlenné skupince pracovali vlastně celý letošní rok, a i když jsme některé „vysněné“ představy o jednotlivých zastaveních museli upravit tak, aby byly realizovatelné, věříme, že stezka jako celek by mohla být nejen pro turisty při procházce městečkem příjemným zpestřením.

Každé z celkem 10 zastavení je pojato jako samostatný zážitek – setkání s některou z místních zajímavostí. Zároveň je ale stezku možné projít i kompletně – jako okruh z koupaliště na hrad a zpět. Celková atmosféra setkání s Peckou je inspirována obdobím začátku 20. století, kdy „letovisko Pecka“ získávalo na věhlasu. Jednotlivá zastavení připomínají klimatické lázně a stavbu koupaliště, peckovský pivovar, významné osobnosti, technické památky včetně originálního motocyklu konstruktéra Augustina Vacka, lidovou architekturu a samozřejmě kostel a hrad.

Informace na každém zastavení jsou předávány různými prostředky tak, aby oslovily různé věkové skupiny od malých dětí přes omladinu až po dospělé. Děti bychom rádi nechali zakoušet místní zajímavosti hrou – v plánu je chodníček bosou nohou, Archimédův šroub, různé skládačky, posuvky, odklápečky i několik úplně originálních aktivit.

Vyžít by se měly i starší děti, které se na rodinné výlety zásadně nevydávají bez svých mobilů. Na každé tabuli budou moct rozkliknout QR kód a o největších zajímavostech se dozvědět z komiksového seriálu PECKA, DĚCKA! Jejich průvodci budou dva místní kluci, které jsme si vypůjčili z jedné fotografie. Říkáme jim Fanča a Jeňas a v peckovské historii se vyznají po svém.

Některé body stezky budou obohaceny také o tzv. fototabule. Do historické fotografie budou moct lidé „vstoupit“ a stát se tak na chvíli součástí koloritu městečka.

Jednou z doplňkových funkcí naučné stezky by mělo být posílení místního značení a podpora orientace po

Pecku i jejím nejbližším okolí. Turistům chceme totiž ukázat i další kouzla našeho kraje – větrný mlýn v Borovnici, Zlatnici nebo Krkonošskou vyhlídku.

Jednou z novinek by mohlo být i obnovení značek k legendárnímu Kazabrudu, který je teď po letech tak pěkně vidět a přímo láká k návštěvě!

Tak tedy nezbyvá než si přát, aby se obci podařilo získat nějakou šikovnou dotaci a stezku se podařilo co nejdřív zrealizovat.

Na závěr bychom ještě rádi poděkovali za cenné konzultace mistrům ze SŠSE v Nové Pace a za hezké nápady taky některým dětem z naší základní školy.

Věra Kociánová

Úspěch na florbalovém turnaji

V pátek 22. 10. se výběr chlapců ze 6. a 7. třídy sešel v 7 hodin ráno na náměstí a vyrazil směr Nová Paka, kde se konal florbalový turnaj. Soutěže se zúčastnily celkem 4 školy. V prvním zápase jsme se utkali se ZŠ Husitská. Zpočátku jsme byli trochu nervózní, moc si nevěřili a remizovali 1:1. Poté jsme se postavili proti Gymnáziu Nová Paka a s jistotou vyhráli. Nejtěžším soupeřem byla ZŠ Stará Paka, se kterou jsme urputně bojovali do konce zápasu a taktéž remizovali. Soutěž se hrála dvoukolově, takže se zápasy opakovaly. Naše skóre bylo velmi vyrovnané se Starou Pakou, a proto měl vzájemný zápas rozhodnout o celkovém vítězi. Boj to byl velmi vyrovnaný a v poslední minutě jsme dostali smolný gól, se kterým dodnes nesouhlasíme. Skončili jsme na krásném 2. místě a postoupili do okresního kola florbalového turnaje, který se měl konat na konci listopadu. Kvůli covidové situaci byl turnaj bohužel zrušen. Doufáme, že příští rok se opět do okresního kola probojujeme!

Lucie Bílová

Strašidla na Pecce

Prvního listopadu jsme si v 1.–3. třídě udělali halloweenské odpoledne plné her, kouzelných nápojů a strašidelných kostýmů.

Ráno děti přišly do školy už ve svých kostýmech. První dvě hodiny jsme se učili, ale další dvě hodiny se děti rozdělily do skupin po třech tak, aby ve skupině byl někdo, kdo umí číst. Stanoviště s úkoly děti nacházely v prostorách školy, přes tělocvičnu, chodbu, družinu, cvičnou kuchyňku a 1., 2. a 3. třídu. Mezi úkoly byly například přesmyčky, logické úlohy v pavučince, skákání, zkouška křiku, křížovky a další. Skupinky se pohybovaly se svou složkou s úkoly. Když děti měly vše splněné, přesunuli jsme se do 1. třídy, kde nás čekal kouzelný nápoj, kdo měl odvahu, mohl ochutnat. Nakonec všichni pod vedením skřítky Famfulínky hledali ukrytý poklad. Sladký poklad si spravedlivě rozdělili a rozloučili se s Famfulínkou. Bylo moc pěkné pozorovat děti různého věku, jak si ve skupinách pomáhají. Těšíme se zase příští rok.

Lenka Kupková

Druháci v knihovně

Ve čtvrtek 4. listopadu jsme se s druháčky vydali do místní Knihovny Kryštofa Haranta v Pecce. Paní knihovnice Lenka Knapová nás přivítala, a jen co se děti usadily, začalo se povídat. Jaké to je v knihovně, jaký je rozdíl mezi knihovnou a knihkupectvím, jak se chováme ke knížkám, kdo knížky píše, kdo je ilustruje,... Otázek bylo hodně a děti se hlásily, aby mohly odpovědět. Šlo jim to dobře. Pak si poslechly pohádku, na kterou dostaly další otázky. Závěrem nás hudební hádanky přenesly k prohlížení knížek. Děti si pak vybranou knížku mohly půjčit. Mám radost, že děti odcházely z knihovny nadšené a těšily se na chvíli, až si budou ve své nově půjčené knížce zase číst.

Lenka Kupková

Vánoční otevírací doba knihovny

Poslední půjčovní den v tomto roce je úterý 21. prosince. V novém roce bude opět otevřeno od 4. ledna 2022.

Pobočka ve Vidonicích je od 7. prosince po celou zimu z provozních důvodů uzavřena. Čtenáři vidonické knihovny mají možnost v době uzavření pobočky využít služeb Knihovny Kryštofa Haranta v Pecce.

Vypůjčené knihy je možno vracet kdykoliv do Biblioboxu před budovou knihovny i během vánočního období.

Všem uživatelům knihovny děkujeme za přízeň a přejeme příjemné prožití vánočních svátků, hodně krásného čtení pod stromečkem a vše nejlepší do nového roku 2022.

Dovoz knih do domu

Bojíte se, že s příchodem zimy vám cesta do knihovny zapadne sněhem? Přivezeme vám knihy až do domu!

Knihovna Kryštofa Haranta nabízí registrovaným čtenářům dovoz knih domů. Svá přání adresujte na knihovna.pecka@seznam.cz, nebo volejte na 602 556 142. Knihy vám budou doručeny s dodržением všech hygienických opatření. Podmínkou je uhrazený registrační poplatek (lze hradit i bezhotovostně platbou na účet). Služba je pouze pro dospělé čtenáře, bezplatná a kapacitně omezená (přednost mají senioři, imobilní a hendikepovaní čtenáři).

Tisíce příběhů, kterým na obalu nezáleží

ČTEČKA NENÍ NUTNÁ
Aplikaci Palmknihy lze nainstalovat na čtečky knih se systémem Android (např. na zařízení ONYX, C-TECH, inkBOOK, Energy Sistem, ...).

Že nemáte čtečku? Nevadí! Možností je spousta. Čím větší telefon, tím větší stránka. Moderní mobily nebo tablety umí potlačit modré světlo a chránit vaše oči podobně jako čtečka. Na obalu nezáleží...

POTŘEBUJETE PORADIT?
KOUKNĚTE NA WWW.PALMKNIHY.CZ/APLIKACE

ČTEČKA (ANDROID) + MOBILE TABLET (ANDROID) + IPHONE / IPAD (IOS)

PALMKNIHY

**PRAVIDLA SOUTĚŽE
O NEJVĚTŠÍ MODEL
MYŠPULÍNOVA VYNÁLEZU**

1) Vytvořte co největší Myšpulínův vynález.
Může to být Chronolet, Abobab a nebo Vrtichvost. Při tvorbě modelu je dovoleno použít jakýkoliv materiál.

2) Zdokumentujte tvorbu modelu, vyfotťte hotový model.

3) Fotografie a dokumentaci z výroby modelu pošli nejpozději 31. 1. 2022 do Knihovny Kryštofa Haranta na e-mail: knihovna.pecka@seznam.cz.

Vítěze soutěže kontaktujeme a vyhlásíme na stránkách www.pecka.knihovna.cz

**HLAVNÍ VÝHRA
VŠECH 20 SOUBORNÝCH KNÍŽEK**

knihovna kryštofa haranta PECKA **skip** **Čtenářský**

Už jste vyzkoušeli e-vypůjčky?

Věděli jste, že knihovny ve spolupráci s portálem www.palmknihy.cz nabízejí svým čtenářům k vypůjčení přes 10 000 e-knih? Navíc odkudkoliv a zdarma (v rámci ročního čtenářského poplatku)? Z pohodlí domova si můžete jednoduše vypůjčit e-knihu přes on-line katalog knihovny, která se Vám obratem zobrazí v knihovničce aplikace Palmknihy s viditelně označeným termínem vrácení. Jak se zapojit do e-vypůjček najdete srozumitelně vystaveno na našich webových stránkách: www.pecka.knihovna.cz.

Nové knihy v knihovně

Nevíte, jestli vám letos ježíšek nadělí pod stromeček knihu? Raději na to nespolehejte a přijďte si k nám vypůjčit některou z našich knižních novinek:

Andrew MAYNE

Teorie vraždy

Praha: Euromedia, 2019

Bioinformatik a lovec sériových vražd Theo Cray dostane od FBI neoficiální nabídku vyšetřit podivnou dvojnásobnou vraždu. K vraždě došlo na místě,

kde zabíják, kterého Theo odhalil dříve, pohrblíval své oběti. Policie jako podezřelého zadržela forenzního technika, ten ale nikdy dříve neměl sklony k násilí, navíc je v šoku a na nic si nevzpomíná. A na skenu jeho mozku se objeví něco zvláštního. A abnormálního. Doktor Cray záhy zjistí, že se na místech činu pohybuje záhadný muž - muž, který je stejně geniální jako on sám. 3. díl vědeckého thrilleru ze série Naturalista.

Jan NOVÁK

Čáslavská

Praha: Argo, 2020

Životopisný komiks o slavné české gymnastce a olympionice. Komiks mapuje sportovní dráhu Věry Čáslavské a její vrchol na olympiádách

v Japonsku a Mexiku, díky nimž si vysloužila nejen československou, ale i světovou slávu. Následovalo však neveselé období normalizace a porevolučních let, které se neslo ve znamení osobních tragédií a depresí.

Jakuba KATALPA

Zuzanin dech

Brno: Host, 2020

Román výrazné české autorky je dramatickou výpovědí o koncentračních táborech i o proměnách malého města a lidských charakterů během protektorátu

a krátce po něm. Jsou tři. Zpočátku děti. Svět je v rovnováze. Později se všechno změní. Ona miluje jednoho z nich, ji milují oba dva. Zuzana je dcera cukrovárníka. Nic jí nechybí, kráčí životem lehce, obklopena láskou. Vzduchem se vznášejí vlákna přepáleného cukru. Třicátá léta dvacátého století v malém městečku Holašovice jsou sladká. Teprve během německé okupace začne Zuzana dospívat. Bolestně vrůstá do dějin a dějiny se vpišují do ní. Protože má židovský původ, je její osud předem daný. Transport. Koncentrák. Zuzanin přátelé Hanuš a Jan zůstávají v Holašovicích. Jejich cesty se však rozcházejí. Po skončení války se Zuzana vrací z koncentračního tábora, ztráty jsou ale větší, než čekala. Dokáže po všem, co prožila, ještě milovat?

Michal SÝKORA

Případ pro exorcistu

Brno: Host, 2021

Detektivní román s hororovými prvky se odehrává na moravském venkově. V kostele v jedné moravské vesnici je na oltáři nalezeno nahé tělo mrtvé

dívky, které má na různých místech vypálená magická znamení. Je mrtvá dívka obětí nějakého temného, satanistického obřadu?

Mezi podezřelými se dostává místní farář. Ale stopy vedou i na olomouckou univerzitu... 1. díl série Detektivové od Nejsvětější trojice. Nové, revidované vydání.

Luca DI FULVIO

Sen, který se naplnil

Praha: Ikar, 2019

Historický román úspěšného italského autora líčí krutou cestu tří hrdinů za lepším životem v zámoří na počátku 20. století. Rose

ttta se snaží po smrti rodičů sama udržet malé hospodářství. Protože se vymyká sicilskému pojetí chování ženy, stává se terčem nenávisti okolí a je vydána napospas zvrhlému majiteli panství. Rocco odmítá obětovat svůj život mafiánskému bossovi a upsat se organizaci Cosa Nostra. Stejně i pro židovskou dívku Ráchel, které se podaří uniknout masakru v poltavském ghettu, je jedinou možností přežití útek. Jejich osudy se setkávají v dalekém Buenos Aires. Aní tady nepřichází vytožená svoboda, ale další nelidské útrapy v prostředí mafiánského podsvětí, kde lidská bytost nemá žádnou cenu. Jen pocit soudržnosti, přátelství a lásky dává těmto třem hrdinům naději na lepší budoucnost.

Eoin DEMPSEY

Najdi Rebeccu

Praha: Ikar, 2020

Milostný román odehrávající se v první polovině dvacátého století na ostrově Jersey a v nacistickém Německu. Rebecca a Christopher se mají rádi od dětství.

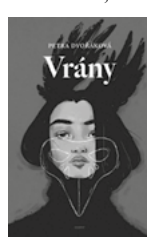
Přes veškeré překážky, které mu-

seli překonat, se zdá jejich štěstí na dosah. Jejich životy však náhle přeruší druhá světová válka. Rebecca je odvečena do nacistického Německa, kde se její stopa posléze ztrácí. Christopha ničí pomyšlení na Rebeccinu smrt, proto využije svého německého původu a konexí v armádě a dobrovolně se připojí k jednotkám SS, aby získal místo v koncentračním táboře v Osvětimi. Tajně doufá, že Rebeccu mezi vězni najde a zachrání.

Petra DVOŘÁKOVÁ

Vrány

Brno: Host, 2020

Komorní novela o tragickém osudu zvláštní dívky, pro niž její rodina nedokázala nalézt pochopení. Dvanáctiletá Bára se právě nachází na prahu dospívání.

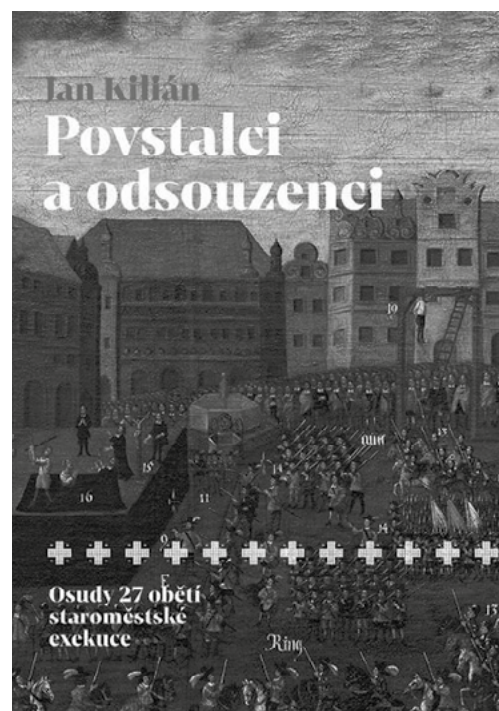
Projevuje se u ní výtvarné nadání, ale také živelná a občas nevladatelná povaha. S nástupem puberty se konflikt mezi její spontánností a touhou matky po nekomplikovaném životě dramaticky prohlubuje. Zvlášť v kontrastu s její o něco starší, poddajnou sestrou. Čím více chce Bára svou přirozenost realizovat, tím úporněji se její okolí snaží tyto nesrozumitelné a průměru se vymykající potřeby ovládnout. Jejího talentu si všimne mladý učitel výtvarné výchovy přezdívaný Frodo, který jí nabídne citlivou oporu v boji s nároky rodiny, jež pod fasádou vnější spřádanosti ukrývá i velmi temná místa. Jenže Bára svoji válku v zákopech nerozumění stále prohrává. Jedinými spojení se jí tak stávají vrány hnízdící před okny v parku. Svět, na který se Bára stále mocněji napojuje.

Autor příspěvku:

Lenka Knapová

Povstalci a odsouzení

Kat Jan Mydlář popravil 21. června 1621 dvacet sedm mužů – smrt tří pánů, deseti rytířů a sedmnácti měšťanů na Staroměstském náměstí v Praze byla důsledkem prohraného stavovského povstání a zároveň důrazným varováním nekatolíkům ze strany českého krále Ferdinanda II. Události vymezené defenestrací provedenou 23. května 1618 a bitvou na Bílé hoře, ke které došlo 8. listopadu 1620, i rozsudek nad rebely byly pro současníky mementem. Pro jejich potomky znamenaly dějinné trauma, posléze se staly předmětem dějepisného bádání historiků, námětem literárních děl i rozhlasové, televizní a filmové tvorby. Tzv. druhý život popravených se neodvíjel stejně. Několik mediálně proslulých – Jáchym Ondřej Šlik, Václav Budovec z Budova, Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, Jan Jesenius – se „dočkalo“ mnoha odborných studií a knižních monografií. O většině potrestaných však dosud bylo známo málo informací. Tato skutečnost již neplatí, neboť byla vydána publikace s názvem *Povstalci a odsouzení – osudy 27 obětí staroměstské exekuce*.

PhDr. Jan Kilián nejprve zasazuje dobové události do zemského a evropského kontextu. Posléze, dle pořadí, v jakém byli odsouzení postupně povoláni k výkonu exekuce, pojednává v jednotlivých textových medailonech o jejich rodových i rodinných kořenech, kariéře, majetkových poměrech a politické angažovanosti v době před povstáním i během průběhu vzpoury. Analyzuje soudní proces a popisuje závěrečné chvíle pozemského bytí odsouzených, jakož i životní peripetie jejich blízkých v pobělohorských časech. Publikuje informace, jejichž pomocí lze uvažovat nad některými dosud tradovanými mýty a zároveň posuzovat nově přezkoumané realie. Např. v souvislosti s vykonáním trestu na Prokopu Dvořeckém z Olbramovic nabízí námět ke kritickému zamyšlení – Dvořecký dle dobového svědectví údajně odešel směrem k přihlížejícím a jednomu z nich měl podat pamětní korunovační minci krále Fridricha Falckého. Popravčí lešení však bylo obklopeno vojáky Valdštejnova pluku, kteří měli zamezit jakýmkoliv verbálním i teatrálním projevům odsouzených... V biogramu věnovaném Kryštofu Harantovi z Polžic a Bezdržic lze v souvislosti s dokázanou nepřítomností (dříve tradovaný opak) Albrechta z Valdštejna při Harantově zatčení na hradě Pecka ocenit absenci zmínky o spíše historické anekdotě o ulétnuvším klobouku a s tím spojeného citátu, který měl zaznít vůči pozdějšímu generalissimovi císařských vojsk. Autor se také nesnaží spekulativně vyplnit torzovitost archivních pramenů a kapitoly o nejméně mediálně známých z dvaceti sedmi „českých pánů“ ponechává v nevelkém rozsahu, byť plně kompaktní. Přínosná je Kiliánova částečná polemika s PhDr. Josefem Petráněm autorem knihy *Staroměstská exekuce* (aktualizovaně vydána v letech 1972, 1985 a 1996). Zásluhou

důkladného studia mnoha archivních fondů nově vykládá některé jeho dříve zdánlivě nezpochybnitelné závěry, které nyní nabývají odlišnou společenskou a sociální konotaci – týkají se např. výše dosaženého věku Kašpara Kaplíře ze Sulevic a Jindřicha Otty z Losu. Zároveň však svému kolegovi vzdává úctu. Publikace obou historiků jsou mimořádné, přestože časový odstup od jejich napsání (několik desítek let) dokazuje posouvání hranice možností a výsledků badatelství.

Text knihy je doplněn obsáhlým souborem poznámek, množstvím černobílých a barevných fotografií významných uměleckých děl, aktuální podoby hradních a zámeckých sídel i měšťanských domů jejich popravených vlastníků. Závěr hlavní části publikace tvoří celkový přehled exekovaných. Z údajů tabulky je patrné, že za vzpouru zaplatilo životem dvacet sedm společensky, ekonomicky, etnický, sociálně i lidsky odlišných mužů, které ve zlomový okamžik, s výjimkou jednoho, spojovala nekatolická víra. Všichni spíše byli plnoprávními obyvateli země Koruny české než „českými pány“ a PhDr. Jan Kilián ve své knize předkládá precizní přehled jejich životních příběhů a osudů pohledem doby, ve které se popsané události odehrály ... Vždyť jeho kniha může rozhodnout o definitivním překonání údajného pobělohorského traumatu.

PhDr. Jan Kilián:

Povstalci a odsouzení – osudy 27 obětí staroměstské exekuce, ISBN: 978-80-7422-813-1, 464 str., 1. vyd., NLN s. r. o. v Praze, 2021.

Autor textu Stanislav Vaněk

Mladá rocková kapela *One&Half*: Mějte se rádi!

A je tu druhá část rozhovoru s naší místní kapelou, která vystoupila 28. srpna na Bartolomějské pouti.

Kdo nám vlastně na našem malebném náměstíčku hrál?

Charismatický zpěvák a kytarista Petr Fól – Fólik, znáte ho z místního koupaliště. Miluje pohyb a aktivní způsob života. Vysmátý Jirka Vágenknecht – Vagy. Hraje výborně na bicí a má rád jakoukoli vybíjecí činnost. Inženýr Petr Morávek kytarista, zpěvák a hloubavý textař, který svůj život rozděluje mezi práci, rodinu a kapelu, která je jeho největší vášní. Baskytarista tělem i duší Robert Hrnčíř – Rob, který se rád toulá přírodou. A třešnička na dortu – kytarista Míra Bukovský. O volném čase se projede rád na kole a zajímá se o airsoft.

Jaké máte hudební vzdělání?

Fólik: Já jsem chodil do zušky od osmi let. Vystudoval jsem ji celou. Byla to hořická škola Melodie, učil mě pan Silovský. Vagy: Začal jsem na zušce v Nové Pace a pak v Jičíně. Šest let jsem hrál v Lázních Bělohradu v Javorce v dechovce. Rob: Já jsem byl pět let na zušce v Nové Pace na baskytaře, trochu hrát podle not jsem se pokoušel. To mě opustilo... (smích) Petr: Já byl taky na zušce, jednou vyzvednout ségru... (smích všichni)

Míra: Já chodil jen rok na základce do kroužku, moc mě to tam nebavilo, tak jsem chtěl i skončit s hraním, ale koupil jsem si první elektriku a začalo mě to bavit.

Kdo skládá texty?

Petr: Na prvním albu jsem se podílel nejvíc spolu s Fólíkem a Vagym. Vagy: Jo, spolu vaříme ty písničky.

Fólik: Přesně, kluci vždycky přinesou text, já se na něj podívám, řeknu ne, takhle se mi to blbě zpívá, takže to pak musíme překopat... Čekáme pořád, jestli Míra nebo Rob něco přinesou a budeme moct to zpracovat.

Vagy: Nějaký přelomový song až přinesou. Fólik: Vono je to těžký, bojím se to říct... my umíme plynne anglicky, takže zrovna skládáme ty texty v angličtině a kluci úplně angličtináři nejsou. A kdyby něco přinesli v češtině, tak přeložit to, to by pak už nedávalo smysl.

Děláte nejdřív text a pak hudbu?

Fólik: Já třeba skládám hudbu tak, že sepisuji fráze, který se mi líbí, a pak, když toho mám hodně, tak z toho vytvořím celý text. Ty fráze se třeba ani nerýmují, že to jsou třeba jen myšlenky nebo citáty. S hudbou je to podobně, zapisuju si jednotlivé prvky, které se mi líbí a pak je vymyslím akordový postup a melodii.

Na český text se necítíte?

Fólik: Mně přijde angličtina zpěvnější, melodičtější, hezčí a nedokážu ty myšlenky vyjádřit v češtině. A spoustu lidí říká, proč nezpíváme česky a proč nemáme klávesy... (smích) Vagy: A na základě těchhle připomínek, jsme se rozhodli, že na naší show zařadíme i české písničky. Nebudou naše, ale budou to slavný, co zná každý. Uděláme to po svém, aby lidi věděli, že to hrajou tihle kluci a je to sranda. Je to trochu recese, že hrajou tu češtinu a není to to hlavní, čemu se chceme věnovat. Fólik: Přesně tak.

Kde se vám hraje nejlépe? Venku nebo na místní scéně?

Vagy: Záleží na tom, kde jsou lidi, kteří si to fakt užívají a my máme do koho posílat tu hudbu. Fólik: Přesně tak. Když jsme hráli jako předkapela Alkeholu v Lázních Bělohradu, bylo tam velký podium, je tam spousta prostoru, bylo to hezký, světla... jako show výborná, to mě baví a užívám si to strašně moc. Na druhou stranu, jsme pak jeli na Pecku na soukromou oslavu, kde jsme měli podium dvakrát dva metry, ale ty lidi pařili úplně neskutečně. Totálně jsem si to užil a to mě zase nabíjí úplně jinou energií. Vagy: Přesně.

Máte nějaký zvláštní nebo milý zážitek z koncertu?

Vagy: Tak milej zážitek je, když přijdou lidi, který nás v životě neviděli a chtějí si koupit tričko, nebo se chtějí s náma vyfotit. Tak to si člověk aspoň na chvilku připadá jako hvězda. (kapela přitakává) Fólik: A další zážitek, minulý rok na Peckovské pouti. Všechno jsme to nazvučili, postavili, hodinu a půl nám to trvalo, a když to všechno bylo, tak začalo to největší peklo, vítr a déšť. Začaly na nás padat světla a všechno. Světla jsme chytali dva centimetry nad bicíma, to bylo fakt hustý jako... Málem nás to odfouklo a vyplavilo. Pak jsme ve zkušebně všechno dvě hodiny sušili.

Máte před koncertem trému?

Fólik: Já třeba trému před koncertem nemám, to už mi je prakticky jedno jestli budu před tisíci lidma nebo tak... Ale největší trému mám, abychom všechno měli, aby všechno fungovalo, protože už se nám tolikrát stalo, že nám chyběl jeden kabel, nebo něco prostě nehrálo a my jsme nevěděli proč. Petr: Když do prvního zahrání všechno funguje... Fólik: Tak pak už je to dobrý, pak si to člověk užívá a je to jenom hraní.

Tak to je zatím vše, počkáme si do příštího čísla, čím nás kluci překvapí...

Ale přeci jen vám ještě něco prozradím, mají krásný čerstvý videoklip s názvem IN WONDERLAND, který najdete na You Tube!

Alena Nedomová

Rok 2021 v domě s pečovatelskou službou

Převážná část letošního roku byla, bohužel, opět ve znamení pandemie. Těšili jsme se na velikonoční posezení s dětmi z mateřské školy, na jejich krásná vystoupení. Opět to nevyšlo, ale dětičky nás potěšily nádhernými dárččky a dekoracemi. Patří jim za to náš velký dík.

Převážná většina z nás podstoupila očkování proti covidu. Mysleli jsme si, že to bude vstupenka do normálního života, podzim nás ale opět vyvedl z omylu. Alespoň v létě jsme mohli oslavit významné životní jubileum paní Zlatušky Štajerové. Přišli nám zase bezvadně zahrát pánové Pavlíček a Stuchlík. Potěšilo nás, že pozvání přijal náš pan doktor MUDr. Zachoval se zdravotní sestřičkou Štěpánkou. Bylo to velice milé a veselé posezení, bohužel však první a také poslední v letošním roce.

Chtěli bychom touto cestou moc poděkovat našim pečovatelkám za jejich obětavou práci. Nemají to v této době vůbec jednoduché. Starší lidé jsou vystrašení, bojí se, co bude dál. Pečovatelky jsou ty, které dodávají optimismus. Pro každého mají dobré slovo a úsměv, a to je v této době velmi důležité.

Stále věříme, že příští rok už bude konečně lepší a budeme se moci zase setkávat s dětmi ze školky a také při muzice. Rádi přivítáme i ostatní důchodce z Pecky a okolí.

Přejeme všem krásné vánoční svátky a lepší vstup do příštího roku 2022.

Obyvatelé DPS Pecka

Krásné vánoční svátky a vydařený rok 2022

Vám přejeme z Mateřské školky v Pece

Kentaur a Meda

Meda je neposkrvněná dívka. Žije s bratry Orestem a Timonem v chatrči, kde dávají líšky dobrou noc. Za celé dny s nikým nepromluví. Stará se o zvířata a to je její jediná radost. Bratři celé dny pracují v lese. Loví zvěř a těží dřevo. Vlastní pilu v usedlosti Černého potoka. Často zůstávají přes noc, jelikož se rádi zdrží v místní krčmě. Meda své rodiče nepoznala. Slýchávala od bratrů, že se jako miminko plavili na lodi do Nového světa. Loď za velké bouře ztroskotala. Nikdo nepřežil, jen ona a bratři. Byla to pomsta řeckých bohů.

Otcí se kdysi zjevila božská Afrodita, když lovil na moři ryby. Afrodita se zamotala do rybářských sítí a otec ji nechtěl pustit a věznil ji v sudu. Zeus to pochopitelně viděl a seslal na zem ukrutnou bouřku. Ostřílený rybář se počasí nezalekl. Druhý den bylo slunečné ráno a po krásné Afroditě zbyl zlatý tepaný náramek. Aspoň tak to bratři povídali.

Meda náramek nosí u sebe od dětství. Sní, že je princeznou a že si pro ni přijede princ.

Jednou se s bratry objeví ve stavení statný chlap Vincent. Medu si s velkým zájmem prohlíží. Meda celá zrudla a dokonce slyší vlastní bušení srdce. Nemůže od něj odtrhnout pohled.

„Ty jsi pěkná holubička, tebe bych si hned vzal.“ Surově si ji k sobě tiskne, až jí padá zlatý náramek. Vincent se ho hned zmocní. Náhle mu začne chlupatět ruka, paže a následně celé tělo. Za pár vteřin se z něj stává kentaur. Zmaten klusá za strašlivého řevu ze světlice do lesa. Meda si všimne náramku, jak leží pod stolem na dřevěné podlaze. Opatrně ho vezme do ruky. Bratři jí ho vytrhnou. Oni však změnu nepocítí.

Svíta a Meda ulehá na lože. Musí myslet na Vincenta. Věří, že ve skutečnosti je to milý hoch. Má nebesky modré oči a hnědé kučeravé vlasy. I přes jeho opilost cítila, že se jí líbí. Dumá co se stalo. Náramek je kouzelný? Proměňuje lidi ve zvířata? Nebo jen na kentaur? A proč právě Vincenta? Vyčerpáním usíná. Ve snu se jí zjeví mocná Afrodita. Šeptá jí, že Vincent je její osudová láska. Bude ho milovat celý svůj život. A pořád se pro něj trápit. Nikdy ho nezíská. On bude žít na věky jako kentaur. I když se zatoulá někdy k její chatrči a uvidí jeho krásné oči a kučeravé vlasy, nesmí se ho nikdy dotknout, jinak zemře. Nejenom ona, ale i její bratři. Je to pomsta za jejího otce, který jí ublížil. Meda se s křikem ze snu probouzí.

„Co šlíš? Co nás budíš?“ vztekají se bratři.

Meda vstává a zadívá se z okna. Má pocit, že u konce pole vidí Vincenta kentaura.

„Co civíš? Když už si nás vzbudila, tak koukej udělat snídani,“ poroučí Timon.

„Škoda, že si tě Vincent nevzal s sebou na statek, aspoň by tě naučil poslušnosti,“ šklebí se Orestes.

„To určitě, ještě by jí udělal dítě a kdo by se pak o nás staral,“ říká Timon.

„A kdo opraví chatrč, snad ty? Vincent je nejlepší řemeslník v kraji a teď se někde pase a žere travu,“ povídá Orestes.

„Kentauři travu nežerou, ty neználku.“

Meda s brekem běží z domu. V hlavě má jako v úlu. Volá uprostřed lesa na Vincenta. Konečně ho spatří u louky. Opatrně k němu jde. Myslí na slova Afrodity: „Když se ho dotkneš, zemřeš ty i tvoji bratři!“ Už je u něj na dosah ruky. On funí a v poslední chvíli zavrtí hlavou a ustoupí o krok vzad. „Vincente,“ vydechne. Otočí se a klusá do hlubokého lesa.

Meda se toulá, vůbec se jí nechce do chatrče. Jde po Vincentových stopách. Uvidí polorozbořenou chýši. V okně se svítí pohřební svíci. Meda zahlédne starou ženu, jak maže hruď svalnatému muži. Proboha, vždyť je to Vincent. To musí být čarodějka! Medě poskočí srdce radostí. Hlasitě klepe na dveře. Náhle svíce zhasne a na prahu se ukáže vrásčitá žena.

„Co tu pohledáváš? Hledáš nocleh? Chceš najíst? Sama mám málo, na,“ povídá a hodí jí shnilé jablko. „Táhni, děvenko.“

„Prosím, v chýši je muž, musím s ním mluvit.“

„Něco se ti zdálo, kušuj pryč!“

„Počkejte,“ Meda se nechce jen tak vzdát, naivně ji poví, co se jí přihodilo, že se nešťastně zamilovala do Vincenta a ona je jediná, která jí může pomoci. Žena zbledne zlosti.

„Ať už tě tu nikdy nevidím!“

Sama Vincenta miluje a nejraději by ho zamkla ve své chýši navždycky. On se však vzpírá. Chce ven za Medou. Poznává její líbezný hlas. Když se mu podaří utéct, žena čarodějnice ho stačí jedovatým šípem střílet pod lopatku a z Vincenta je opět kentaur. Bolestí zaře.

„Nikdy nebude tvá, vím že ji miluješ. Jen já ti můžu dát lidskou podobu na to nezapomeň. Vrátiš se. Miluješ jen mě na věky věků,“ křičela na něj žena čarodějnice.

Kentaur Vincent úpí, trpí, dny a noci se schovává v lese. Neodvažuje se přiblížit k chatrči. Má obrovskou touhu Medu spatřit a sevřít ji v náručí. Přičichnout si k jejím vlasům, co voní po heřmánku. Jeho muka jsou nesnesitelná.

Zhrzen se vrátí k čarodějnici. Prosí ji, aby mu dala lidskou podobu. Jen na jediný den. Chce se vidět s přáteli, zajít do krčmy... Čarodějnice ve slabé chvíli podlehne a pokropí ho modrou živou vodou. Vincent se zdá být ještě mužnější a silnější. Hned lituje, že ho proměnila, ale to už byl venku. Určitě šel za tou poběhlicí, myslí si.

Vincent běží za Medou. Sněží, je obrovský vítr. Klopýtá o kořeny, nedbá krvavých odřenin. K ránu vysíleně klepe Medě na okno.

„Vincente, lásko.... asi to je jen sen.“ Otvírá a vztahuje

na něj ruku. Šíleně se lekne a cukne. Ruka jí nepřičetně pálí. Na obloze se zatahují mraky a do starého dubu před chatrčí udeří blesk. Začíná hořet.

„Takhle dopadneš ty i bratři, jestli se ještě jednou dotkneš Vincentova těla,“ hrozí Afrodita která vystupuje z mraků na zem.

„Nikdy nepoznáš pravou lásku, já tě varovala.“ Sama se ho ladně dotkne, pohladí po hlavě a je z něj opět kentaur.

Vincent zklamaně kluše k čarodějnici. Ona je štěstím bez sebe. Rychle ho pokropí modrou vodou, ale on se ne a ne proměnit. Vzteká se a vymýšlí další recepty. Hledá v učených knihách, ale žádný lektvar nepůsobí.

„Chá chá, vyžrála jsem na tebe. Jen já budu mít Vincenta v celé jeho mužné kráse. Pouze se mnou bude mít lidskou podobu, úplně mě okouzlit. Nechám ti ho v podobě kentaura. Můžeš si s ním dělat, co chceš. Ale jeho tělo bude navždy mé,“ zasměje se Afrodita.

Čarodějnice nepřičetně buší pěstmi do kentaura. Tak se proměň. Mluv aspoň lidskou řečí,“ zoufá si.

„Musím vymyslet kouzlo a přelstít Afroditu. I já byla bo-

hyně, ale mocný Héraklés mě zavrhl. Posloužila jsem mu, jen abych mu porodila syna. Nesměla jsem ho nikdy spatřit. Zavedl mě do tmavého lesa a proměnil v obyčejnou ženu. Kéž by ze mě byl také kentaur, ale na to mé čáry nestačí,“ posteskuje si a zavírá se ve svém obydlí.

Léta běžela a bratři se bohatě oženili. Mohli opravit chatrč a přestěhovali se do města. Jen Meda chřadla čím dál víc. Každé ráno sledovala z okna Vincenta na vzdálené pasece. Afrodita ji z nebe pozorovala a jednoho dne ji proměnila v pomněnku, aby ukrátila její žal. Pomněnka se na pasece krásně vyjímal. I Vincent kentaur si jí všimne. Diví se, jak je možné, že tu vyrostla, zavádí o ní ocasem a v tu chvíli místo pomněnky před ním stojí Meda.

Koukají na sebe a nevědí co dělat. Náhle je osvítí duhová záře, na zemi se zjeví Afrodita.

„Neboj se, Medo, můžeš se Vincenta dotknout a budeš mile překvapena. Já už vás nechci trápit,“ říká vlídným hlasem Afrodita. Meda se opatrně dotkne jeho vlasů. Na chvíli slunce osleplí černý mrak a začne hustě sněžit. Meda zavírá oči. Vtom se její tváře dotkne něčí ruka. Otevře oči a hledí Vincentovi do lidské tváře. Po kentaurí podobě není ani stopy.

„Děkujeme, Afrodito,“ vyhrknou oba současně. Ale to už Afrodita je dávno fuč a pobaveně je sleduje z nebe.

Alena Nedomová

Sněhurka aneb Jak to bylo dál

Když si Sněhurku odvedl krásný princ na zámek, byla velkolepá veselá svatba, kde nesměli chybět i trpaslíci. Když se to zlá královna dozvěděla, zlostí rozbila zrcadlo a střep z něj jí vlétla do oka. A v tu ránu se proměnila ve velký černý lesklý kámen.

Tatínek si Sněhurku na zámku brzo našel a stal se zámeckým lesním správcem. I trpaslíci občas zavítali do zámecké zahrady a radili jak správně pěstovat různé exotické rostliny. Když se Sněhurce narodily děti, trpaslíci jim byli za kmotry a naučili je spoustu užitečných věcí.

Jen Matěj, druhorozený syn, byl stále nespokojený a mlsný. Nechtěl s ostatními pomáhat trpaslíkům v lese. Raději se poflakoval celé dny po kuchyni. Ochutnával a uždiboval pochoutky, až se jednoho dne nevešel do kalhot a praskla pod ním i postel. To se Sněhurka rozzlobila a poslala ho za trpaslíky na sedm dní do lesa, aby ho naučili pracovat a kde bude jen o chlebu a vodě. Matěj se vztekal, rád by utekl, ale trpaslíků bylo moc. Dobře si ho hlídali. Pátý den úpěnlivě prosil, že chce na zámek. Sliboval, že se už dortíků ani nedotkne, že bude jíst způsobně u královské tabule a nebude courat po kuchyni. Trpaslíkům se Matěje zželelo a rozhodli se, že ho na zámek doprovodí. Vtom si Matěj všiml, že u sousední chaloupky větší líbezná děvčeka bílé prádlo.

„Kdo je ta dívka? Nikdy jsem jí tu neviděl,“ vydechne úžasem. Profa se pod vousy jen smál.

„To je naše Berenika, moc milá a šikovná. Dokonce umí střílet z kuše,“ červenal se Stydlín.

„Já bych se tu ještě zdržel, ostatně už se cítím lépe, nic mě nebolí, mozoly se mi už ztrácí,“ řekl ledabyle Matěj.

„Nu dobrá, práce je v lese pořád dost,“ řekl Profa.

„Zítra, až půjdeme na dřevo, natrhej jí cestou jahody. Roste jich tam jako šafránu. Ona je má nejraději, ale bohužel jsou až za řekou u skal ve vysoké trávě,“ radil Rejpal.

Druhý den Matěj trpělivě trhal, aby měl aspoň malý džbánček jahod. Večer zaklepal dívce na okýnko. Berenika se nejdříve lekla, ale pak poznala, že je to pomocník od trpaslíků.

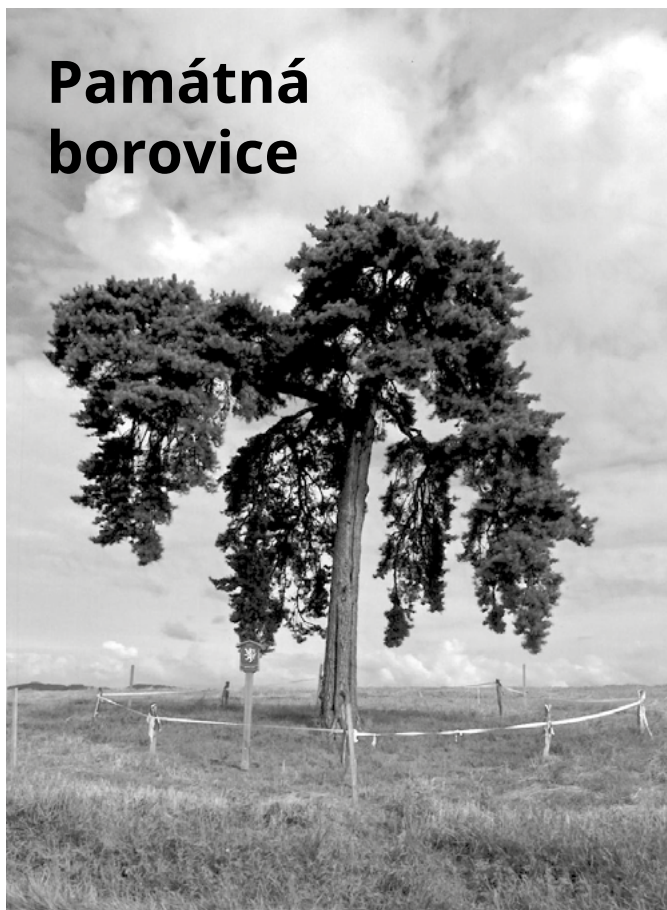
Poděkovala za jahody a pozvala ho dál na bylinkový čaj.

Matěj se Berenice přiznal, že je princ, ale rád by v lese žil a vzal si ji za ženu.

Veselku měli na voňavé pasece, kde slavili nejen pážata a urozená šlechta, ale i zajáci a srnky. A věrní trpaslíci jim hráli na bubínky a basu. Až na zámek to veselí bylo slyšeti. A jestli neumřeli, královský synek a Berenika s trpaslíky žijí v lese dodnes.

Alena Nedomová

Památná borovice

Vážení čtenáři, při silnici z Pecky do Vidonic před odbočkou na Kal po levé straně stojí letitá borovice lesní. Ve vojenských mapách, jak vydanou za c. k. pro okres Nová Paka R. Engelmanem je označena jako u borovice, kóta 419 nm.

Od tohoto usuzuji její stáří přibližně 150 let. Vždy byly v mapách zakresleny jen velké vzrostlé stromy z velké dálky viditelné.

V roce 1980 MNV Pecka podal návrh (žádost) na ŽP-ONV v Jičíně, aby uvedený památný strom byl vyhlášen za památný, čemuž bylo vyhověno.

Bohužel nebylo nikoho, kdo by dotáhl až do konce a dle zák. 114 byla označena a okolo ní bylo vytvořeno ochranné pásmo o průměru 12,5 m.

Tak se vesele až do současnosti obdělává a oře až k samému stromu (kmenu), byly až obnaženy a poškozeny náběhové kořeny borovice. O hnojení a pesticidech ani nemluvě. Když jsem toto zjistil, hlavně že se jedná o památný strom, tak jsem začal jednat. Dne 17. 12. 2019 jsem na tento stav upozornil Mě. Ú. ŽP. Nová Paka i zastupce Městysu Pecka. Když po roce se vůbec nic nedělo, tak jsem začal jednat po svém. No a světe div se, po 41 letech se tato krasavice konečně dočkává toho, co jí bylo ze zák. 114 tak dlouho upíráno, a to hlavně její ochranné pásmo. Proč tak dlouho? Tato její křivda jí byla napravena v červenci tohoto roku, což si konečně právem zaslouží. A to za celou 150letou dobu, co zde

vyhlíží do krásného dalekého kraje až na Sněžku, odtud je za krásného počasí vidět dalekohledem. Tímto chci zároveň poděkovat ze ŽP-Měú. NP p. Pyciakovi, který ji nechal po dlouhé době označit. Dík i SDH ve Vidonicích za vzorné ochranné pásmo u Rašínské lípy. Uvedená borovice přežila bezpočet bouří, námrazy, sněhu ale především zásah blesku, to vše přežila.

Dle zkušeností strom po úderu bleskem za nedlouho uschne ona ne, to ji ale poznamenalo a nepřidalo. Nikde na území Geoparku jsem se nesetkal, aby bylo, jak jsem uvedl, s památným stromem zacházeno jako zde.

Jinde si památných stromů občané velmi váží, chrání je a některé obce a města je mají ve svém znaku. Jsou pro ně posvátnými, tak jako v Japonsku je právě borovice. Geopark Český ráj byl na třech místech v r. 2019 rozšířen pro mimořádně cenné geologické a další přírodní, krajinné hodnoty, kam dnes patří i Pecka. Jedná se o rozšíření z Horek, pravá strana silnice směr Borovnice myto, ke sv. Trojici (kam patří větrný mlýn): Zlatnice a zlatonosné doly u Stupné, kemp Pecka, silnice Bělá a N. Paka, zde se jedná o Sýkornici.

Od borovice u Kalu asi 1,5 km jest Hradiště a Valy u obce Kal. Zde mj. se nachází jeden z inf. panelů Pozdvičinska. Když jsem zjistil, jak je zarostlý vegetací jako hrad u Šípkové Růženky, tak jsem ho vysvobodil a vegetace zbavil. Jinak toto místo na Valech vyzařuje magickou sílu a duchovno tak, jak některá místa z Českého ráje. Na sever odtud asi 4 km se nachází lokalita u Červeného kříže, tam raději vážení čtenáři a houbaři nechoďte!

Zde tato lokalita připomíná Karpatsko-dukelskou operaci, to se nedá ani popsat, to se musí vidět, neskutčná hrůza. Když jsem v 70. letech pracoval u St. lesů LZ Dvůr Králové, tak to zde bylo jako v pohádce! Jedná se o těžbu v církevním lese. Zde byl krásný rybník, který LZ nechal v 60. letech opravit vč. hráze a nového požeráku - vše je zničeno.

Naopak jsem byl velmi překvapen, když jsem nedávno asi po 3 měsících navštívil opět lokalitu v Odnoži u Hejduka směr Krkonošská vyhlídka. Zde bylo nedávno provedeno část odmyčení po kůrovci. To je zde radost se podívat, porost (terén) nepoškozen, půdní kryt též, všude čisto, jen znovu zalesnit. Takto to dříve bývalo.

Vážení čtenáři, přeji vám všem krásné prožití svátků vánočních především pevné zdraví v novém roce 2022!

Plecháč Václav

P. S.: Tak jak po desetiletí chodily děti z Vidonic kolem křížku a lípy na Rašínách do školy v Pecce, tak zase děti z Kalu kolem borovičky a to za každého počasí. Jakož to i můj spolužák, dobrý a veselý kamarád Jarka Hylmar z Kalu. Vzpomínám na tebe.

Turistický rok 2021 odboru Pecka

Letošní rok nám, z hlediska volnějších proticovidových vládních opatření, umožnil více vycházek než v loňském roce.

Navštívili jsme vodopády v Sýkornici, které po suchých letech letos vypadaly opravdu jako vodopády. Cestou z Bílé Třemešné do obce Lipnice jsme se prošli přírodní památkou Čertovy hrady a další měsíc jsme se rozjeli na zříceninu hradu Trosky.

V blízkém okolí Pecky jsme šlapali na Kalský kopec a podél Valů na Vřesník, Brtev a do Lázní Bělohradu. Již podruhé jsme se také vydali z Horní Brusnice Kostelní cestou na Zvičinu a přes Podzvičinské lázně do Bílé Třemešné. Svoje putování jsme završili procházkou k prameni Javorky a na vyhlídku Kazabrud. Vzhledem k vytěžení lesa pod ním je odtud nádherný pohled na Pecku.

Někteří naši členové se zúčastnili zájezdu s cestovní kanceláří Hoška Tour do Velkých Losin a na přečerpávací vodní elektrárnu Dlouhé Stráně. Další zájezd s ní byl do Velkých Žernosek s výstupem na kopec Lovoš a účastí na místním vinobraní.

Turistický odbor Královéhradeckého kraje pořádá zájezd na Tolštejnské panství, který se velice vydařil.

Letos nás ještě čeká cesta do Borovnice, kterou každý rok svoji činnost uzavíráme.

Přejeme vám všem příjemné prožití vánočních svátků, pevné zdraví a dostatek času na přírodu. Sledujte i nadále naši nově opravenou vývěsku na náměstí a přijďte mezi nás.

Za KČT Pecka Jana Kopecká

Na hradě Trosky

Čertovy hrady

Je to normální?

Ten, kdo si takto „vyčistí špajzku“, jednoznačně ukazuje svůj negativní vztah k přírodě a životnímu prostředí. Počítá snad, že to někdo uklidí tam, kam to správně patří?

Naříceno v pravouhlé zatáčce na okraji silnice z Bělé u Pecky do Stupné.

Petr Pavel

Literární křížovka

V tajence je ukryt název detektivního románu současného moravského autora, v němž svérázná komisařka Výrová vyšetřuje smrt vysokoškolského pedagoga přímo na univerzitní půdě. Správné znění tajenky Listů Peckovska 3/2021 je: Umírající detektiv.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A									
B									
C									
D									
E									
F									

Vodorovně: A: Římský bůh lásky; výztuha zlomeniny; B: 1. díl tajenky; spojka; internetová adresa (zkratka); C: Ruská řeka; český herec a režisér; D: Jméno spisovatelky Kriseové; anglický šlechtic; iniciály sochaře Kafky; E: Pokrmový tuk; 2. díl tajenky; F: Psychologický pojem; ostrý přízvuk; Svisle: 1: Model auta Opel; 2: Vražda; anglický neurčitý člen; 3: Etiopské sídlo; francouzsky: Přítel; 4: Iniciály spisovatele Rollanda; přelud; 5: Název hlásky D; ranní vláha; 6: Římskými číslicemi 50; srdečnice; 7: Mexický spisovatel; výraz vděčnosti; 8: Jáma pro nebožtíka; nuže; 9: Ženský zpěvný hlas; tmel; Pomůcka: Anima; Aub; Oda; Pra

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz. První správná odpověď bude odměněna knihou.

Sudoku

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

			8					
8				4	1	9	6	
3	6	4	9	5	7	8	1	
4		2	7	9		3	9	
7			4	1		2		5
9	8					6	7	4
5				8	9	1		
			1		5	7	3	
1		3		7		5	2	

Automobilová Historic Pecka 2021 v cíli

O víkendu 1. a 2. října se v okolí Pecky uskutečnil druhý ročník soutěže Historic Pecka pro automobilové veterány. V pátek na sedmadvacet posádek čekalo více jak 100 kilometrů v noční etapě. Druhý den z centra soutěže - rekreačního areálu Pecka vyjely dvoučlenné posádky na trať dvou denních etap o celkové délce 300 kilometrů. O pořadí rozhodovalo především dvanáct úseků pravidelnosti, v nichž se posádky musely „trefovat“ do správného času na desetiny vteřin a časové kontroly.

Veteránské vozy na trati, která mimo jiné soutěžící zavedla do Hřídělce, Miletína, přehrady Les Království, Bílé Třemešné, Levínské Olešnice, Nové Paky, Kruhu, Mostku a dalších obcí, sledovala za slunečného počasí řada příznivců. Přestávka s vystavením vozů na náměstí byla v Lázních Bělohradě.

Souboje o body, především v první desítce, byly hodně vyrovnané. Při vyhlášení výsledků byl oceněn i nejhezčí vůz Volvo Amazon posádky Jiří Vašátko - Hana Vašátková. Je již tradicí těchto soutěží, že oceněny jsou všechny zúčastněné posádky. Pětici nejúspěšnějších Historic Pecka 2021 se stali:

1. Miroslav Poláček – Zuzana Poláčková – Fiat Panda
2. Luboš Janda – Miriam Jandová – Opel Ascona B
3. Vladimír Svoboda – Petra Mířková – Škoda 120 L
4. Lubomír Šiler – Pavel Vydra – Škoda 136 Favorit
5. Pavel Dušek – Vladimír Krejčířík – Škoda 136 Favorit

Velké poděkování za přípravu a organizaci zdařilé akce patří Evě Rejmonové a Karlu Vodochozskému a jejich partě pořadatelů. Většina posádek vyjádřila spokojenost s výběrem trati, která je po úzkých silničkách zavedla do zajímavých koutů Podkrkonoší. Už nyní organizátoři sprádaají plány na třetí ročník, který by se měl uskutečnit na Pecce v dubnu 2022.

Pavel Vydra

Příprava následující sezóny

V minulém článku jsme se ohlédli za proběhlou sezónou, nyní bychom vám rádi poodkryly plány pro rok 2022. Jak jsme minule avizovali, v příštím roce se můžete těšit hned na několik vylepšení.

První velkou novinkou bude otevření rychlého občerstvení v blízkosti sportovišť. Mělo by to znamenat rychlejší servis, rozprostření hostů po celém areálu i rozšíření sortimentu. Těšit se můžete na domácí limonády, zmrzlinu, ledové tříště či ovocná piva.

Pro milovníky sladkého také něco nachystáme, nechte se ale překvapit! U budování ještě na chvíli zůstaneme. K novým sociálkám z minulého roku přibude na stanové ploše ještě zbrusu nový zděný gril. Ten bude k dispozici návštěvníkům po celou sezónu. Nám samozřejmě ulehčí práci při pořádání kulturních akcí. Co se týče kulturního programu pro rok 2022, právě jej dokončujeme. Stejně jako v uplynulé sezóně se můžete těšit na bohatý dětský den, kde nás poctí svojí návštěvou dvojice Štístko a Poupěnka. Nebudou chybět soutěže pro děti,

divadlo a přehlídka záchranných složek. Stejně jako loni máme příslibenou návštěvu místních dobrovolných hasičů! Děkujeme! Milovníci sportu se mohou těšit hned na tři velké akce. Léto nám odstartuje turnaj ve volejbalu smíšených týmů, pár dní na to proběhne turnaj v plážáku a pomyslnou tečkou bude v srpnu nohejbal. Na všechny zmíněné akce vás zveme, grilované pochoutky a čepované pivo je u nás samozřejmostí! A ani hudební nadšenci se nemusejí bát! Pořádnou punk-rockovou nálož u nás odpálí v červenci místní, všem dobře známá kapela One&half! Ještě před tradičním Country festivalem u nás během jednoho večera zahrají The Beatles Veteran Club a Prague Queen! Ano, jedny z nejlepších revival kapel u nás! Moc si toho vážíme!

Veškeré bližší informace k novinkám a jednotlivým akcím naleznete na našem Facebooku či Instagramu!

Šťastné a veselé Vánoce a budeme se na vás opět těšit v roce 2022!

Jiří Šacler, recepční

Oslavili svá životní jubilea

Ve 4. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

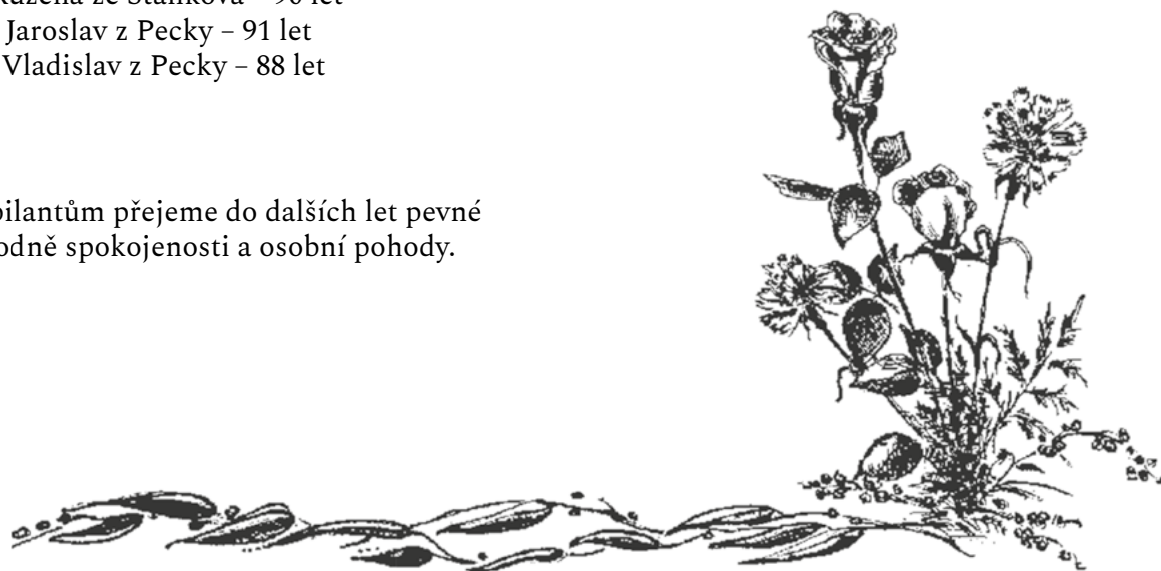
Vondrouš Karel z Vidonic – 80 let
Bryknarová Dagmar z Pecky – 86 let
Kopecká Helena z Pecky – 97 let
Stuchlík Ladislav z Pecky – 88 let
Müllerová Milada z Pecky – 87 let
Šaclerová Lidmila z Bělé u Pecky – 89 let
Pavel Miroslav z Pecky – 87 let
Šulcová Růžena ze Staňkova – 90 let
Pšenička Jaroslav z Pecky – 91 let
Reimont Vladislav z Pecky – 88 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustili:

Josef Mikulka z Kal
Jaroslav Vais z Vidonic
Ondřej Svoboda z Vidonic
Vlastimil Vondra z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

*Další číslo Listů Peckovska vyjde v březnu 2022.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. března.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.*

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.
prosinec 2021 – březen 2022, ročník XXXI

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelářová,
Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč